

Jézus, én bizodalمام

Ismeretlen, 1653

Berlin, 1653

A D F#m C# C#⁷

1. Jé - zus, én bi - zo - dal - mam,
Ben - ned van nyu - go - dal - mam,

D Hm⁷ E⁴ E A

És Meg - vál - tóm é - le - tem - ben,
Nem kell sem - mi - től ret - teg - nem.

C# C#⁷/h F#m/a Hm E⁷ A

Ha - lál nagy éj - sza - ká - ja, Bár rettent sen fúlánkja.

2. Jézus, én Megváltóm, él, Én is látom az életet; ∴: Lészek Idvezítőmnél, Immár semmi sem rettenthet: Ő a Fő, és nem hagyja, Hogy elveszék egy tagja.

3. Reménység kötelével Véle már összekötöttem, ∴: Erős hitem kezével Már ő belé helyeztettem; El nem szakaszt tőle már Sem élet, sem a halál.

4. Földi porból vett porom Végre ismét porba tér meg, ∴: De föltámaszt egykoron Megváltóm, hogy véle éljek Végtelen dicsőségben: Nála lések mennyégben.

5. Ami fáj itt és sóhajt, Az ott léssen dicsőséges, ∴: Földből szépen ott kihajt, Mi itt ínségekkel teljes. Erőtelenségemet, Ott letészem bűnomet.

6. Bátorságban légyetek: Jézus hordoz, mint övéit, ∴: Hát ne keseregjeteK Krisztus újonnan megépít. Angyalának szavára Felkeltek nemsokára.

7. Emeld fel hát lelkedet, Hagyj el minden földi vágyat; ∴: Bíz d rá arra szívedet, Kiből idvességed árad. Jézusnál tartsd kincsedet, Légyen Jézusé szíved!